

trykke Arbejdernes Løvefod ned og rakt Arbejdsgiverne en hjælpende Haand, for at deres Foretagender overfor Lønarbejderne yderligere kunde lykkes. Arbejderne kan tilmed ikke en Gang stole paa Ministerens givne Ord, skrevne Ord, saa Arbejderklassen er naturligvis ulykkeligt stillet med en saadan Indenrigsminister, som ikke har undset sig for at bryde et givet Ord til de arbejdsløse. Naar jeg har taget Ordet, er det altsaa ikke, fordi jeg gør mig det mindste Haab om, at det skulde bevirke, at Ministeren fik mere Sympati for de arbejdsløse, jeg ved tværtimod, at jo længere Tid der gaar, des mere skarp er hans Optræden overfor Arbejderne; men jeg har taget Ordet, fordi jeg vilde vise Tingets ærede Medlemmer, hvilken Baggrund Ministeren har givet sine Forhandlinger med Arbejdsmændene i Randers og den Maade, hvorpaa man ved alle Midler søger at slaa Arbejderklassen ned.

Hans Nielsen: Jeg har begæret Ordet for at rette et Spørgsmaal til den høje Regering, specielt til den højtærede Trafikminister, men forinden vil jeg gerne gøre et Par Bemærkninger til den højtærede Indenrigsminister. Jeg saa lidt som nogen af mine Partifæller ventede mig megen Imødekommenhed hos den højtærede Indenrigsminister, da han fik Ordet i Gaar. Vi kender efterhaanden saa temmelig godt den højtærede Indenrigsministers Sindelag overfor Arbejderne, saa vi møder ikke med overdrevne Forhaabninger, naar vi henvender os til ham i slige Spørgsmaal. Men jeg maa dog bekende, at den højtærede Indenrigsminister i allerhøjeste Grad overraskede mig ved den Tale, han holdt. Det Spørgsmaal, som vi har rejst, drejer sig ikke blot om Understøttelse til de arbejdsløse, men om hele vort Samfunds Økonomi, det drejer sig om alle de standsede Virksomheder og de 60 000 arbejdsløse, som hver Dag undergraver hele vort Samfunds og for Resten ogsaa Statens Økonomi. Naar man rejser et saa alvorligt Spørgsmaal, kunde man vente, at den Minister, der tager Ordet og svarer paa Regeringens Vegne, ikke fejer det til Side med nogle nonchalante mere eller mindre haanlige Bemærkninger, saaledes som den højtærede Minister gjorde i Gaar. Den højtærede

Indenrigsminister skal jo arve Ringkøbing-Kredsen og alle det ærede Medlem Hr. J. C. Christensens Herligheder. Det er en stor Ære for den højtærede Indenrigsminister, at han baade skal arve Kredsen og de høje Tillidshverv, som Hr. J. C. Christensen hidtil har beklædt indenfor Venstre. Det vilde heller ikke være nogen Skade til, om den højtærede Minister ogsaa arvede lidt af de Statsmandsegenskaber, som Hr. J. C. Christensen er i Besiddelse af. Det ærede Medlem Hr. J. C. Christensen har jeg haft Lejlighed til at høre i dette Ting i over 20 Aar, og i den Tid har der staaet mange haarde Kampe mellem Venstre og Socialdemokratiet, og Hr. J. C. Christensen har været nødsaget til mange Gange at tage Ordet mod os, men han har endnu aldrig — og det tjener til hans Ros — holdt en saa overlegen, affejende og haanlig Tale som den, den højtærede Indenrigsminister holdt her i Gaar i Anledning af dette store og vigtige Spørgsmaal. Det beklager jeg saa meget mere, som man jo siger, at den højtærede Indenrigsminister i Fremtiden skal være den ledende Mand i vort egentlige Bondeparti her i Landet.

Den højtærede Indenrigsminister fremsatte i Gaar en Række Udtalelser, hvoraf de allerfleste efter min Formening nærmest hører hjemme paa Vælgermøder, og dem er der ingen Grund til at komme dybere ind paa. Jeg vil dog særlig hæfte mig et Øjeblik ved den haanlige Maade, hvorpaa han omtalte de „hellige“ Overenskomster; de „hellige“ Overenskomsttariffer og de „hellige“ Lønninger. Det undrer mig, at Indenrigsministeren, under hvem saa at sige hele Forholdet mellem Arbejdsgivere og Arbejdere sorterer, taler saa haanligt om dette Spørgsmaal, for det er i fuldstændig Strid med, hvad han selv, hans Parti og alle Autoriteter indtil de allersidste Dage har forkyndt i saa Henseende. De har paa det voldsomste rettet Bebrejdelser mod Arbejderne, naar de ikke vilde overholde disse Overenskomster meget nøje. Naar der var Arbejdere, som ubesindigt erklærede ulovlig Strejke, hvilken skarp Fordømmelse er der da ikke kommet til Orde overfor dem, fordi de ikke til Punkt og Prikke respekterede disse Overenskomster. Nu kommer den højtærede Indenrigsminister som en Slags anarkistisk Forkynder af Overenskomsternes